

“मीठे बच्चे- सदा यसै खुशीमा रहने गर- स्वयं भगवान् ले हामीलाई टिचर बनेर पढाउनुहुन्छ, हामीले उहाँद्वारा राजयोग सिकिरहेका छौं, प्रजा योग होइन ।”

प्रश्न:- यस पढाइको खुबी कुनचाहिँ हो ? तिमीले कहिलेसम्म पुरुषार्थ गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- यो पढाइ धेरै समयदेखि पढिरहेका छौ, यसमा नयाँ बच्चाहरू पनि अगाडि जान्छन् । यो पनि खुबी हो, जो ३ महिनाका तीक्ष्ण बुद्धि (तीव्र पुरुषार्थी) नयाँ बच्चाहरू पुराना भन्दा अगाडि जान सक्छन् । तिमीले पुरुषार्थ तबसम्म गर्नुपर्छ, जबसम्म पूरा पास हुँदैनौ, कर्मातीत अवस्था हुँदैन, सबै हिसाब-किताब छुट्दैन ।

ओम् शान्ति । प्यारा बच्चाहरू कहाँ बसेका छौ ? बेहदका बाबाको विद्यालयमा । धेरै उच्च नशा हुनुपर्छ बच्चाहरूलाई । कसका बच्चाहरू ? बेहदका बाबाका बच्चाहरू अथवा रूहानी बच्चाहरूको । बाबाले आत्माहरूलाई नै पढाउनुहुन्छ । गुजराती वा मराठीलाई पढाउनुहुन्छ । त्यो त नाम-रूप भयो । बाबाले पढाउनुहुन्छ नै आत्माहरूलाई । तिमीले पनि जान्दछौ- हाम्रो बेहदका बाबा उहाँ नै हुनुहुन्छ, जसलाई भगवान् भनिन्छ । भगवानुवाच पनि छ तर भगवान् कसलाई भनिन्छ, यो कुरा जान्दैनन् । भन्दछन् पनि शिव परमात्मा नमः । परमात्मा त एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ उच्च भन्दा उच्च निराकार । तिमीलाई कृष्ण भगवान् ले पढाउँदैनन्, न पढाएका थिए । तिमीले जान्दछौ- हामी आत्माहरूका पिताले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ । भगवान् त निराकार हुनुभयो । शिवको मन्दिरमा जान्छन्, उहाँलाई पूजा पनि गर्छन् भने अवश्य कुनै चीज छ । नाम-रूपबाट भिन्न कुनै चीज कहाँ हुन्छ । यो पनि तिमीले अहिले जान्दछौ । सारा दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन् । तिमीले पनि अहिले जान्न थालेका छौ । धेरै समयदेखि जान्दै आएका छौ । यस्तो पनि होइन, धेरै समयदेखि आउनेहरू भन्दा नयाँ अगाडि जान सक्दैनन् । यो पनि खुबी हो । ३ महिनाको नयाँ बच्चा पनि धेरै अगाडि जान सक्छन् । भन्दछन्- बाबा यस आत्माको बुद्धि धेरै तीक्ष्ण छ । नयाँले जब सुन्छन् तब धेरै गद्-गद् हुन्छन् । हुन् त सबै ईश्वरीय विद्यार्थी । निराकार बाबा ज्ञानका सागरले पढाइरहनु भएको छ । भगवानुवाच पनि गायन गरिएको छ । तर कहिले ? यो बिसर्जिएका छन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यस्ता पनि कोही हुन्छन्, जसका पिता टिचर हुन्छन् । तर उनले एउटै विषय पढाउँछन्, दोस्रो विषयको लागि अर्को टिचरले पढाउँछन् । यहाँ त बाबा सबै बच्चाहरूका टिचर हुनुहुन्छ । यो अनौठो कुरा हो । धेरै बच्चाहरू छन्, जसलाई निश्चय छ शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । श्रीकृष्णलाई बाबा भन्न सकिँदैन । कृष्णलाई यस्ता टिचर, गुरु पनि मानिँदैन । यहाँ त यथार्थमा पढाइरहनु भएको छ । तिमी भिन्न-भिन्न प्रकारका विद्यार्थीहरू बसिरहेका छौ । बाबा टिचरले पढाउनुहुन्छ, जबसम्म तिमी पास हुँदैनौ । कर्मातीत अवस्थामा प्राप्त नभएसम्म पुरुषार्थ गर्नु छ । कर्मको हिसाब-किताबबाट छुट्नु छ । तिमीलाई भित्रैदेखि धेरै खुशी हुनुपर्छ, बाबाले हामीलाई यस्तो दुनियाँमा लैजानुहुन्छ । अरू कुनै विद्यालय छैन, जहाँ बच्चाहरू बसेका हुन् र सम्झ्छन्- परमधाम निवासी बाबा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ । अहिले तिमी यहाँ बसेका छौ, सम्झ्छौ- हाम्रो बेहदका बाबा हामीलाई पढाउन आउनुहुन्छ । त्यसैले भित्र मनमा धेरै खुशी हुनुपर्छ । बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । यो प्रजा योग होइन, यो हो राजयोग । यो कुराको यादबाट नै बच्चाहरूलाई खुशीको पारा चढ्नुपर्छ । कति ठूलो परीक्षा छ, तर

२०७३ वैशाख २० सोमबार ०२-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

तिमी कति साधारणसँग बसेका छौ। जसरी मुसलमानहरूले बच्चाहरूलाई दरीमा बसाएर पढाउँछन्। तिमी यस निश्चयका साथ यहाँ आउँछौ। अहिले बाबाको सम्मुख बसेका छौ। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म ज्ञानको सागर हुँ। म कल्प-कल्प आएर राजयोग सिकाउँछु। कृष्णका ८४ जन्म भन वा ब्रह्माका ८४ जन्म भन, कुरा एउटै हो। ब्रह्मा नै कृष्ण हुन्। यो कुरा बुद्धिमा राम्ररी धारण गर्नु छ। बाबासँग धेरै प्यार हुनुपर्छ। हामी बच्चाहरू उहाँ पिताका सन्तान हौं, परमपिता परमात्मा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ। कृष्णले त हुन सक्दैन। यस्तो कहाँ कृष्णले पढाएका थिए र। ताज आदि उतारेर आएका त होइनन् होला। पढाउने त पाको हुनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले अनुभवी तन लिएको छु, यो निश्चित छ। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा नै पढाउनुहुन्छ। भन्दछन् पनि— अवश्य परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ। अब ब्रह्मा कहाँबाट आए, यो जान्दैनन्। बाबा बसेर घरी-घरी बच्चाहरूलाई जगाउनुहुन्छ। मायाले फेरि सुताइदिन्छ। अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ, सम्भन्छौ— म तिम्रो रूहानी पिता हुँ। मलाई चिन्दछौ नि। गायन पनि गर्छन्— परमपिता परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, पतित-पावन, दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनुहुन्छ। कृष्णलाई यो कहिल्यै भन्दैनन्। सबैलाई सँगै त पढाउन सक्नुहुन्न। मधुवनमा मुरली चल्यो, त्यो फेरि सबै सेवाकेन्द्रहरूमा जान्छ। तिमी अहिले सम्मुख छौ। जान्दछौ— कल्प पहिले पनि बाबाले यसरी नै पढाउनुभएको थियो। यही समय थियो जुन बितेर गयो। त्यो फेरि अहिले वर्तमान हुनु छ। भक्तिमार्गका कुरा त अब छोडिदिनु छ। अहिले तिम्रो ज्ञानसँग प्रीत, पढाउनेसँग प्रीत छ। कसैकसैले टिचरसँग पढ्दा उनलाई सौगात दिन्छन्। यहाँ बाबाले त स्वयं नै सौगात दिनुहुन्छ। यहाँ आएर साकारमा बच्चाहरूलाई देख्नुहुन्छ, यी मेरा बच्चाहरू हुन्। यो पनि बच्चाहरूलाई ज्ञान छ— सबैले ८४ जन्म लिँदैनन्। कसैको एक जन्म मात्र हुन्छ भने पनि त्यसमा सुख-दुःख पार गर्छन्। अहिले तिमीले यी सबै कुरालाई जानेका छौ। यो मनुष्य सृष्टिको वंशवृक्ष हो। पहिलो नम्बरमा छन् ब्रह्मा-सरस्वती, आदि देव, आदि देवी। पछि फेरि अनेक धर्म हुँदै जान्छन्। उहाँ हुनुहुन्छ सर्व आत्माहरूका बीज। अरू सबै हुन् पातहरू। प्रजापिता ब्रह्मा सबैका पिता हुन्। यतिबेला प्रजापिता हाजिर छन्। उहाँ बाबाले बसेर शूद्रबाट परिवर्तन गराएर ब्राह्मण बनाउनुहुन्छ। यस्तो कसैले गर्न सक्दैन। बाबाले नै तिमीलाई शूद्रबाट ब्राह्मण बनाएर फेरि देवता बनाउन पढाइरहनु भएको छ। यो हो नै सहज राजयोगको पढाइ। राजा जनकले पनि सेकेण्डमा जीवनमुक्ति पाए अर्थात् स्वर्गवासी बने। मनुष्यले गायन त गर्छन् तर फेरि पनि सम्भाउन सक्दैनन्। अहिले बाबाले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी बन। तिमी अशरीरी आएका थियौ, फेरि शरीर लिएर पार्ट खेल्यौ। अवश्य ८४ जन्म लिएका छौ। बाबा जो सत्य हुनुहुन्छ, उहाँले सत्य नै बताउनुहुन्छ। राजधानी हुन्छ नि। राजयोग एक जनाले मात्र कहाँ सिक्छन् र। तिमीहरू सबै अहिले काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ। काँडा र फूल केलाई भनिन्छ यो पनि अहिले तिमीले बुझिरहेका छौ। यो हो नै फोहोरी काँडाको दुनियाँ। हामी ८४ जन्मको चक्कर लगाएर नर्कवासी बनेका छौं। फेरि विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोर्‍याउँछौं। हामी अवश्य फेरि स्वर्गवासी बन्छौं। कल्प-कल्प हामी बन्छौं। घरी-घरी यो कुरा याद गर्नु छ अनि ज्ञान सम्भाउनु छ। यी लक्ष्मी-नारायण सूर्यवंशी थिए। क्राइस्ट आए, उनीभन्दा पहिला धेरै कम थिए, राजधानी थिएन। अहिले बाबा आएर सत्ययुगी राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ। स्थापना हुन्छ नै संगममा। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ— यो हो सच्चा-सच्चा कुम्भको मेला। आत्माहरू

अनेक छन्, परमात्मा एक हुनुहुन्छ। परमात्मा पिता बच्चाहरूको पास आउनुहुन्छ, पावन बनाउन। यसलाई नै संगमयुगको कुम्भको मेला भनिन्छ। अहिले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। बाबा आएर स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ फेरि पुरानो दुनियाँ नर्कको विनाश अवश्य हुनुपर्छ। कल्प-कल्प विनाश हुन्छ नै। नयाँबाट पुरानो, पुरानोबाट नयाँ हुन्छ। यो त अवश्य हुन्छ। नयाँलाई स्वर्ग, पुरानोलाई नर्क भनिन्छ। अहिले त मनुष्यको कति वृद्धि हुँदै गएको छ। अनाज आदि मिलेन भने सम्भन्छन्— हामीले धेरै अनाज पैदा गर्छौं, तर कति बच्चाहरू पैदा भइरहन्छन्! अनाज कहाँबाट ल्याउने ?

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो थाहा छ, यो सारा दुनियाँ समाप्त हुन्छ। मनुष्यलाई यो ज्ञान राम्रो पनि लाग्छ तर बुद्धिमा केही पनि बस्दैन। तिम्रो बुद्धिमा छ— नर्क पछि स्वर्ग आउँछ। सत्ययुगमा देवी-देवता थिए। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए, चित्र छन्। सत्ययुगमा हुन्छ आदि सनातन देवी-देवता धर्म। अहिले आफूलाई देवता धर्मको भन्न सक्दैनन्, त्यसको बदला हिन्दू भनिदिन्छन्। बच्चाहरूले राम्ररी जान्दछन्— हामी यस्तो (देवी-देवता) बनिरहेका छौं। बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा। बाबा भन्नुहुन्छ— नत्र मैले तिमीलाई पढाऊँ कसरी। आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ किनकि आत्मामा नै मैला पर्छ। अब तिमीलाई सच्चा सुन बन्नु छ, सत्ययुगबाट त्रेता युगमा आयौ अर्थात् चाँदीको मिसावट पर्नाले तिमी चन्द्रवंशी बन्छौ। सत्ययुगमा गोल्डन एजमा थिए, उनै फेरि तल गिर्छन्। वृद्धि हुँदै जान्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ, हामी गोल्डन, सिल्वर, कपर, आइरनमा ८४ को चक्कर लगाएर आएका छौं। अनेक पटक यो पार्ट खेलेका छौं। यो पार्टबाट कोही पनि छुट्न सक्दैन। उनीहरूले भन्दछन्— हामीलाई मोक्ष चाहियो तर वास्तवमा दिक्क त तिमी हुनुपर्ने हो किनकि ८४ को चक्कर त तिमीले लगाएका छौ। मनुष्यले त सम्भन्छन्— आउनु-जानु त भइरहन्छ, यसबाट किन हामी नछुट्ने। तर यो त हुन सक्दैन। गुरुहरूले पनि भनिदिन्छन्— तिमीले मोक्ष पाउँछौ। ब्रह्मलाई याद गर्नु भने ब्रह्ममा लीन हुन्छौ। यहाँ अनेक मतमतान्तर छ, अरू कुनै खण्डमा यति धेरै छैनन्। धेरै भन्दा धेरै मतहरू छन्, एक मिल्दैन अर्कोसँग। ऋद्धि-सिद्धि पनि धेरैले सिक्छन्। कसैले केसर निकाल्छन्, कसैले के..... यसमा मनुष्यहरू धेरै खुशी हुन्छन्। यो त हो आध्यात्मिक ज्ञान। तिमीले जान्दछौ— आध्यात्मिक पिता हुनुहुन्छ, हामी आत्माहरूका पिता। रूहानी बाबाले आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। आएर सत्य-नारायणको कथा सुनाउनुहुन्छ वा अमरकथा सुनाउनुहुन्छ, जसद्वारा अमरलोकको मालिक बनाउनुहुन्छ, नरबाट नारायण बनाउनुहुन्छ। फेरि कौडी जस्तै बन्छौं। अहिले तिमीलाई हीरा जस्तो अनमोल जन्म मिलेको छ फेरि कौडीको पछाडि किन समय गुमाउँछौ। यो दुनियाँ नै बाँकी कति वर्ष छ र। कति लडाईँ-भगडा भइरहन्छन्, सबै समाप्त हुन्छन्। मृत्यु सामुन्ने खडा छ फेरि यति लाख, करोड कसले बसेर खान्छ। किन यसलाई सफल नगर्ने! यो रूहानी कलेज खोल्नाले मनुष्य सदा स्वस्थ, सम्पन्न, सुखी बन्छन्। त्यो पनि यो कम्बाइन्ड छ, अस्पताल र विश्वविद्यालय। वैभव, स्वास्थ्य, खुशी त हुन्छ नै। अवश्य योगद्वारा आयु पनि लामो हुन्छ। तिमी कति स्वस्थ बन्छौ। कारूनको खजाना (अथाह धन-सम्पत्ति) मिल्छ। अल्लाह अवलदीनको नाटक पनि देखाउँछन्। तिमीले जान्दछौ— अल्लाह, जसले आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ, त्यसमा धेरै सुख छ। नामै छ स्वर्ग। तिमी शान्तिधामका निवासी थियौ फेरि तिमी सबैभन्दा पहिला सुखधाममा आयौ

२०७३ वैशाख २० सोमबार ०२-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन फेरि ८४ जन्म लिँदै तल गिर्दै आएका हौ। कल्प-कल्प मैले तिमी बच्चाहरूलाई यसरी बसेर सम्झाउँछु। तिमीले आफ्नो जन्मको बारेमा जान्दैनौ, मैले तिमीलाई बताउँछु। तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ, यो चोला पतित छ। आत्मा पनि तमोप्रधान भएको छ। बाबाले सत्य बताउनुहुन्छ। बाबाले कहिल्यै असत्य भन्नुहुन्न। उहाँ हुनुहुन्छ नै सत्य। सत्ययुग हो नै निर्विकारी दुनियाँ, सत्य दुनियाँ। फेरि रावणले असत्य बनाउँछ। यो हो नै भुट खण्ड। गाउँछन् पनि भुटो माया, भुटो काया..... कुनचाहिँ संसार? यो सारा पुरानो संसार भुटो छ। सत्ययुगमा सच्चा संसार थियो। दुनियाँ एउटै हो, दुईवटा दुनियाँ छैनन्। नयाँ दुनियाँबाट फेरि पुरानो हुन्छ। नयाँ भवन, पुरानो भवनमा फरक त हुन्छ। नयाँ बनाएर तयार भयो भने सम्झन्छन्— नयाँमा बस्नेछौं। यहाँ पनि बच्चाहरूको लागि नयाँ भवन बनाउँछु। धेरै बच्चाहरू आउनेछन्। तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुशी हुनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म ज्ञानसागरका बच्चाहरू सबै काम-चितामा बसेर बिचरा एकदमै जलेका छन्। अब फेरि उनीहरूलाई ज्ञान चितामा बसाउँछु। ज्ञान-चितामा बसाएर स्वर्गको मालिक बनाउँछु। काम-चितामा बसेर बिल्कुलै काला बनेका छन्। कृष्णलाई श्याम-सुन्दर नाम राखेका छन्। तर अर्थ कसैले पनि बुझ्न सक्दैनन्। अहिले तिमी केबाट के बन्छौ! बाबाले कौडीबाट हीरा जस्तै बनाउनुहुन्छ त्यसैले त्यति नै ध्यान दिनुपर्छ। बाबालाई याद गर्नुपर्छ। यादद्वारा नै तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस हीरा समान अनमोल जीवनलाई कौडीका पछि लागेर गुमाउनु हुँदैन। मृत्यु सामुनै खडा छ त्यसैले आफ्नो सबै कुरा रूहानी सेवामा सफल गर्नु छ।
- २) पढाइ र पढाउनेसँग सच्चा प्रीति राख्नु छ। भगवान् हामीलाई पढाउन आउनुहुन्छ, यस खुशीमा रहनु छ।

वरदानः— सदा देह-अभिमान वा देहको दुर्गन्धबाट टाढा रहने इन्द्रप्रस्थ निवासी भव

भन्दछन्— इन्द्रप्रस्थमा परीहरू सिवाय अरू कुनै मनुष्य निवास गर्दैनन्। मनुष्य अर्थात् जसले आफूलाई आत्मा नसम्भरेर देह सम्झन्छन्। त्यसैले देह-अभिमान र देहको पुरानो दुनियाँ, पुरानो सम्बन्धहरूबाट सदा माथि उडिराख, अलिकति पनि मनुष्यपनको दुर्गन्ध नहोस्। देही-अभिमानि स्थितिमा रहने गर, ज्ञान र योगको पंख मजबुत होस् तब भनिन्छ इन्द्रप्रस्थ निवासी।

स्लोगनः— आफ्नो तन, मन, धनलाई सफल गर्ने वा सबै खजानालाई बढाउने आत्मा नै समझदार हो।